

NAŠ GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne štev. 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din. 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrletna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica štev. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Uradniški kongres — epilog s stališča upokojencev.

Glavna skupščina G. S. D. Č. i S. ali na kratko: uradniški kongres je minul. »Naš Glas« in drugi listi so pisali obširno o razpravah, zlasti glede zahtev upokojencev, podčrtavali so soglasno upravičenost uradniških teženj. To so bile besede. Sedaj pa hočemo videti dejanja.

K dejanjem so poklicani poslanci in pa vlada. Imamo nov parlament. Tudi staroupokojenci so pri njegovem vzpostavljanju sodelovali in imajo zaradi tega pravico, da zahtevajo od onih oseb, katerim so s svojo kroglico izrekli svoje zaupanje, ki so jim torej pomagali do mandata, da se izkažejo za to tudi hvaležnim. In kako naj se poslanci izkažejo hvaležnim? S tem, da se zavzamejo v parlamentu za težnje staroupokojencev-volilcev. In katere so te težnje?

Te težnje so tako znane, da bi jih morali izvoljeni poslanci pač dobro poznati. To pa tem več, ker so listi že tolikokrat o njih pisali in je tudi naš list prinesel številne tozadnevne članke.

Ker je pa dandanes svet zelo pozabljiv in se po navadi za to, kar je bilo včeraj ali predvčerajšnjem, danes nič več ne zmeni, ne bode odveč, če našim poslancem malo osvežim spomin. Razumemo pod besedo »naši poslanci« pač v prvi vrsti one osebe, katerim so naši upokojenci oddali svoje glasove. Vendar pa se nam zdi, da imajo vsi »poslanci«, ne glede na to, kateri stranki pripadajo, moralno dolžnost, da se zavzamejo za težnje upokojencev. To pa tem več, ker tu ne gre za »politicum« ali pa za vprašanje visoke ali male politike, saj upokojenci svojčas niso služili političnim strankam, marveč občinstvu, narodu v splošnem. To je navadno gospodarsko vprašanje in vprašanje pravičnosti, na katerem so vse stranke enako zainteresirane ali bi vsaj morale biti. Smo mnenja, da pri tem nobena stranka ne bo mogla stati ob strani.

Tri kardinalne zahteve so, ki jih imajo državni staroupokojenci, in sicer: 1.) takozvana prevedba kronskih pokojnin na dinarske al pari, t. j. kolikor kron, toliko dinarjev;

2.) takojšnje priznanje pravice do neomejenih legitimacij za vožnjo po železnici s 50% popustom vozne tarife, t. j. do legitimacij, ki niso omenjene le na 3kratno vožnjo v letu, in

3.) nujna ratifikacija mednarodne konvencije, katero so sklenile Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, Italija, Češkoslovaška i. dr., dne 6. aprila 1921 v Rimu in ki uravnava razna vprašanja, tičejoča se staroupokojencev.

Ne bomo razpravljali na dolgo in široko o teh vprašanjih, saj je upravičenost teh kardinalnih 3 zahtev naših upokojencev tako kričeča, tako na dlani, da bi metali bob v steno, če bi jo hoteli šele dokazovati. Sicer pa je naš list prinesel že nebroj tozadnjih člankov in storil svojo dolžnost popolnoma.

Omenil bi le tole: Če mora upokojenec plačevati vse svoje potrebščine v dinarjih, če plačuje davke, takse v dinarjih, je evidentno, da ne more biti plačan v kronah!

Če je aktivno služeci uradnik v posesti legitimacije za poljubno število voženj po železnici s 50% popustom tarife, vendar ni uvideti razloga, zakaj bi se ta ugodnost ne mogla priznati največjim revežem na svetu, upokojenim državnim uradnikom. Saj je vendar znano, da so tvorile take železniške legitimacije bistveni del službene pogodbe, ki je bila svoj čas sklenjena med tedaj aktivnim, sedaj penzioniranim uradnikom ter mu nudile nekak »deputatum in natura«.

In kaj je z rimsko konvencijo? Če so jo vse države, ki so jo podpisale po svojih pooblaščenjih, že ratificirale, je vendar tudi dolžnost našega parlamenta, da ne odlaš več z ratifikacijo. Seveda je vse to tudi odvisno od naše vlade. Vlada, ki je upokojencem pokazala že z zadnjo naredbo o draginskih dokladah izza oktobra 1924, naj bi šla po že započeti poti konsekvntno naprej ter predložila parlamentu, poleg drugih nujnih predlogov, tudi primerne predloge glede omenjenih zahtev staroupokojencev.

Poudarjali bi, da pravzaprav glede teženj ad 1.) in 2.), t. j. glede prevedbe kronskih pokojnin na dinarske al pari in glede priznanja neomejenih legitimacij sploh ni treba predložiti zadeve parlamentu. Za prvo zadostuje, če jo obravnava finančni odbor in drugo lahko sklene ministrski svet sam. Za ratifikacijo rimske konvencije je pa pač potrebna obravnava v parlamentu. Vendar pa le-ta ne more biti združena z nikakimi težkočami.

Torej na plan: parlament in vlada! **Storita svojo dolžnost in ne odlašajta več!**

Uradniški kongres dne 19. aprila 1925.

(Nadaljevanje)

Dr. M. Jovanović, predsednik Glavnega Saveza:

Gospodje! Smatram, da je največje važnosti, da vam podam podrobno poročilo, v kakem stadiju se nahaja danes zadeva izplačila razlike na prejemkih od 1. oktobra 1923 do 1. maja 1924. Iz poročila upravnega odbora ste mogli razvideti, v kakšnem stanju se to vprašanje danes nahaja. Žalibog moram konstatirati, da v 5 letih, odkar se obravnavajo važni problemi, ki globoko tan-

girajo uradniški stan, merodajni faktorji niso pokazali dovolj razumevanja za naše težnje in da zlasti temu najvažnejšemu, najvišalnejšemu vprašanju niso posvečali dovolj pažnje.

(Opisuje v nadaljnjem napore za dosego izplačila in skončuje):

Pred svojim odhodom na skupščino sem smatral za svojo dolžnost, da za vsako ceno govorim v tej zadevi z gospodom finančnim ministrom, ker je znano vsem, da se to vprašanje ne more rešiti brez pristanka gospoda finančnega ministra. Gospod finančni minister me je sprejel in je izjavil, da je vlada v svojih zadnjih sejah pretresala to vprašanje, da je zadeva, kar se tiče pravnega značaja, rešena nam v korist, da pa še ni razpravljala o tem, koliko se prizna uradnikom v ime te razlike in da je to razlog, zakaj še nismo dobili te razlike izplačane. Izjavil je tudi, da mora za izplačilo razlike dobiti nove dohodke, nove davke, takse itd., da more pokriti ta večja bremena. Izjavil je, da smatra to vprašanje kot popolnoma izčistično in da se nadeja, da bo v narodni skupščini rešeno. Toda pred potekom sedanjih dvanajstin, oziroma pred sprejetjem kakršnegakoli zakona, ki bi mu donesel novih dohodkov, ni v stanu izplačati te razlike. (Klici: »Že zopet!«) Pred sprejetjem novih dvanajstin ali budžeta v narodni skupščini se to vprašanje ne more rešiti, toda gospod finančni minister je svečano izjavil, da hoče v prihodnje dvanajstine ustaviti za izplačilo razlike potrebni kredit.

Gospodje, to ministrovo izjavo sem vzel na znanje, kakor sprejemam tudi druge izjave in obljube. Seveda odgovornosti ne morem prevzeti, da se bo to tudi tako zgodilo. To je, gospodje, kar sem vam mogel priobčiti o tem vprašanju. O vseh drugih korakih, ki smo jih podvzeli v dosego naših ciljev, vam tukaj ne morem govoriti, ker bi bilo to preobširno in nam čas ne dopušča, da bi se bavili z vsemi posameznostmi.

Omenim naj še, da sem povodom razpravljanja o sedanjih dvanajstinih v sami skupščini najenergičnejše posredoval, da bi se bil že sedaj ustavil potrební kredit in da se to vprašanje že vendar enkrat reši, toda od gospoda finančnega ministra sem dobil odgovor, da mora imeti najprej popolnoma točen in jasen račun, koliko bi znašala dotična svota.

Gospodje, v glavnem sem izčrpal svoje poročilo, kolikor mi je to bilo mogoče z ozirom na kratek čas, ki nam je odmerjen. Prosim gospoda predsednika, da otvori debato o tem mojem poročilu in da se gospodje, ki žele govoriti, izvolijo prijaviti.

Predsednik O. Z. M. Lilleg:

Gospodje, oprostite, da sem se oglasil za besedo k tej točki. V prvi vrsti se za-

hvalim gospodu predsedniku Glavnega Saveza za njegovo izčrpno poročilo, ki je bilo resno in tudi dovolj rezko. Toda eno je, kar nas ne more zadovoljiti, in to so izjave raznih ministrov, posebno pa izjava gospoda finančnega ministra, ki nam je dal neko obljubo, o kateri sem prepričan, da bo odložena zopet ad calendas graecas.

Gospodje! Mnenja sem, da moramo danes tukaj, ko nas čuje cela javnost, izreči resno in rezko besedo. Naslanjam se na prvotni govor gospoda predsednika dr. Jovanovića in na govor gospoda Čukovića, ki je omenil, da je glavna naloga naše države, da si pridobi na znotraj in zunaj ugled in zaupanje. Gospodje, kdo pa daje danes državni ugled in zaupanje? Ta ugled in to zaupanje ji daje samo brezhubna, nekoruptna, nepodkupljiva uprava. (Živahni klici: »Tako je!«) Gospodje, kdaj bomo to dosegli? Če pomislimo, da tvori upravo edinole državno uslužbenstvo, je torej državno uslužbenstvo oni faktor, ki daje državni ugled, ki ji je potreben na znotraj in znotraj. Zato se, gospodje, s samimi obljubami pri najboljši volji nikakor ne moremo zadovoljiti. Mnenja sem, da je umestno, da danes javno konstatiramo, da finančni minister, ki v rednem budgetu ne more najti pokritja za najnujnejše potrebe, ni na svojem mestu. (Viharno pritrdjevanje in ploskanje.)

Gospodje! Z današnjega kongresa bomo zopet odposlali razne resolucije. Toda bojim se, da bodo šle te resolucije isto pot kot vse dosedanje. Ampak, gospoda moja, temu niso krivi merodajni faktorji, nego smo temu krivi mi sami. Kajti danes niso dale niti pokrajinske organizacije niti Glavni Savez svojim zahtevam tistega poudarka, ki je nujno potreben ne samo za državno uslužbenstvo, nego tudi za državo, ki jo danes gradimo. Mi vse premalo poudarjamo, da sloni vse to ogromno delo izključno na ramenih državnega uslužbenstva. (Klici: »Tako je!«)

Gospoda moja! Ne zavidamo gotovim slojem, da so že dobili izplačane razlike, ki jim po zakonu gre. Ne zavidamo tega tudi onim gospodom, ki so si prejele ali pozneje nakazale te razlike. Toda z vso odločnostjo zahtevamo, da se te razlike izplačajo tudi vsem drugim državnim uslužbencem. Ti so že takoj od sprejetja novega uradniškega zakona računali s temi svotami in si nabavili na ta račun kredite in posojila, ki jih danes poravnati ne morejo.

Zato je popolnoma upravičena naša zahteva, da nam država izplača, kar nam je po zakonu izplačati dolžna. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje.)

Prof. St. Raič, Celje:

Gospodje! O predmetu, ki je sedaj v razpravi, se je sicer že govorilo veliko in bil že čas, da pristopimo k sklepanju resolucije. Vendar pa mi dovolite, da izpregovorim tudi jaz par besed k tej točki.

Gospod dr. Jovanović nam je prej povedal, da mu je gospod finančni minister izjavil, da hoče vstaviti kredite za izplačilo dolgovane razlike v prihodnje dvanajstine. Vzamem to njegovo izjavo na znanje, predlagam pa, da se za slučaj, da finančni minister ne izpolni svoje obljube, skladiče izredna skupščina iz cele države, da nas pride 10.000 ali pa še več v Beograd in da gremo korporativno pred vlado manifestirati za naše pravice, ki nam po zakonu gre. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje.)

Slavni zbor! Jaz hočem samo nekoliko podkrepiti nekatera izvajanja, ki smo jih danes čuli, s faktičnimi dokazi, da boste mogli razvideti, v kakšnem bednem stanju se nahajajo danes državni nameščenci. Jaz sem poskušal v Celju sestaviti statistiko o uradništvu in o uradniških dolgovih. Obrnil

sem se tozadevno na denarne zavode, trgovce in obrtnike za potrebne podatke. Dobil sem poročila od vseh treh strani. Sicer ne z imeni, pač pa pavšalne svote.

Dognal sem, da imajo državni nameščenci v Celju, katerih je približno 500, dolgov: pri trgovcih 589.900 Din, pri obrtnikih 400.000 Din in pri denarnih zavodih 544.000 Din, skupaj torej 1.534.000 Din. Prosim vas, to so dolgovi, ki so dokazani. Gotovo jih je pa še nekaj, ki so skriti in ki jih jaz s svojim preprostim načinom poizvedovanja nisem mogel dognati. Cenimo jih pa lahko na pol milijona dinarjev, tako da bi javni nameščenci v Celju imeli skupno nad 2 milijona dinarjev dolga. Na posameznika pride odpade 77, na drugo 150, na tretjo 51, na torej približno 3000 do 4000 Din. Dolžniki so razdeljeni tako-le. Na prvo kategorijo jih zvaniki 197 in na služitelje 43. To veliko število zvanikov da mnogo misliti.

Iz teh podatkov vidite, da je danes položaj uradnikov naravnost strašen. Kakor v Celju, tako, če ne še hujše, je tudi v drugih mestih in iz tega si lahko izračunamo, kakšno grozno vsoto znašajo dolgovi javnih nameščencev v celi državi. In kdo ima pri tem poleg javnega nameščenca največjo škodo? Trgovec in obrtnik! Gotovo je, da javni nameščenec s sedanjimi prejemki tega dolga ne more plačati. Uradnik je imel pred vojno povsod kredit, a danes tega kredita nima več. Vsled ogromnih dolgov je že tako obupan, da bolj obupan biti ne more. Zato je absolutno potrebno, da se mu dolžna razlika čim prej izplača.

Poleg tega nam uradnikom po zakonu in sicer po členu 123 službene pragmatike gre tudi pravica do brezobrestnega posojila. Mi uradniki stojimo na stališču, da to posojilo moramo dobiti, saj moramo denar, ki ga nam da država na podlagi tega člena v iznosu 3 mesečne plače in stanarinske doklade, vrniti najdalje v 18 mesecih. Gotovo je za marsikaterega uradnika nujna potreba, da dobi to posojilo, da se vsaj nekoliko razbremeni. Razbremenitev uradništva je prva potreba, ki se mora izvesti, kajti drugače bo uradništvo omagalo. (Klici: »Je že!«) Vzemimo samo, da se naš denar izboljša. Kot pravijo, bo imel za 3 leta naš dinar mnogo večjo vrednost, nego jo ima danes. Sedaj pa si zamislimo položaj uradnika, ki je dobil posojilo v slabi valuti, a ga bo moral odplačati v dobri, kajti odpisal mu posojila ne bo nihče. Zato je nujno potrebno, da se uradništvo čim prej razdolži.

Govorilo se je danes o nesolidarnosti uradništva. Imel sem v istini že mnogokrat priliko opazovati, da je mnogo uradnikov, ki znajo samo kritikovati in zabavljati, toda delati noče nihče. To je zares sramota za uradnika. Če se uradnik ne zaveda koristi, ki mu jo nudi organizacija, če se ne zaveda dolžnosti, ki jih ima do svoje organizacije, če ga je treba takorekoč za roko vleči v društvo, potem ne zasluži drugega, nego to, kar ima. (Klici: »Tako je!«) Govorilo se je tudi, da je uradnik steber države in da je državni uradnik inteligent, ki je poklican voditi ljudstvo. Toda, kako ga naj vodi, ko mu njegova plača niti za hrano ne zadostuje. Če danes uradnik pravi, da s svojo plačo lahko izhaja, laže, zares laže. Kajti s svojo plačo danes noben uradnik ne more živeti, kot se uradniku spodobi. Mogoče, da še zadostuje za najskromnejšo hrano, toda obleke si ne more nabaviti ne sebi, ne ženi, ne otrokom. Privoščiti si ne more najmanjšega duševnega razvedrila in izobrazbe, ne more iti nikdar ne v gledališče, ne na koncerte. Vsega tega si uradnik privoščiti ne more in ne sme. Ko smo zadnjič priredili v Celju Masarykov večer, je predsednik Dramatičnega društva

razposlal vabila tudi na državne nameščence. Toda od vseh nameščencev, ki jih je kakor rečeno — približno 500, se jih ni odzvalo povabilu niti 15! Kajti, kdo izmed javnih nameščencev more utrpeti obubo, ki ga je treba položiti za take prireditve? Državni uradnik si ne more privoščiti tega, kar bi najbolj potreboval. Od javnih nameščencev zahtevajo, da sodelujejo povsod, kjer se dela zastoj, kjer bi se pa kaj zasluzilo, tam seveda za državnega uradnika ni mesta. (Klici: »Res je!«) Poleg tega pa prislovica: homo homini lupus ni nikjer tako značilna, kot pri uradniku. Kadar gre za tolmačenje raznih zakonov, jih uradnik nikdar ne tolmači tako, kot bi bilo v korist uradniku, ampak vedno nasprotno. (Klici: »Tako je!«) In to je prokleto žalostno. Iz te mentalitete državnih uradnikov pa sledi še nekaj drugega. Vlada vrže eno kost enemu delu uradnikov, drugo kost drugemu delu in tako uradništvo razcepi. Seveda kost vreči je lažje kot pa vola in z razcepljenim uradništvom dela vlada kar hoče. Naše vrste so razcepljene in zato tudi nikdar ne moremo dati svojim zahtevam primerne poudarka in ne moremo doseči plač, kakršne bi nam bile potrebne, da bi mogli živeti človeku dostojno življenje.

In kaj je posledica tega? Uradnik ima gotovo pravico do toliko plače, da more preživeti sebe in svojo družino. To je njegova sveta pravica. Če pa te plače nima, potem si skuša pomagati na kak drug način. Jasno je, da mora gledati, da si prisluži denar, da more preživeti sebe in svoje. Razumljivo je, da mu je državna služba postranska stvar in si skuša preskrbeti zaslužek drugod. In zato naj merodajni faktorji radi tega ne udarjajo po uradnikih, ampak naj udarijo raje po tistih, ki so krivi, da uradniki ne vrše svoje službe tako, kot bi jo morali.

Če si uradnik poišče postransko službo, ga k temu prisili gotovo kruta sila, ker brez nujne potrebe pač noben uradnik ne bo gledal za postranskim zaslužkom. Zato je pa nujna dolžnost poklicanih faktorjev, da preskrbe državnim uradnikom pošteno in človeka vredno eksistenco.

Uradnik se mora tudi vedno še naprej izobraževati. Toda kako naj se izobražuje danes, ko si ne more nabaviti niti najenostavnejše literature, ko si ne more naročiti niti na »Ljubljanski Zvon« ali »Dom in Svet«. To sem hotel povedati glavni upravi, ki jo prosim, da se v bodoče zavzame še krepkejša za uradništvo in mu skuša kolikor mogoče izboljšati njegova gmojni položaj. (Odobranje in ploskanje.) (Dalje prihodnjič.)

Pomladanske
obleke, površnike
in druga oblačila
nudi najugodnejše
J. Maček
Ljubljana, Aleksandrova 12

Občni zbor

Nabavljalne zadruge državnih nameščencev v Ljubljani.

Dne 5. aprila t. l. je imela imenovana zadruga v Mestnem domu v Ljubljani svoj III. redni občni zbor. Udeležilo se ga je 106 zadržnikov, ki so z zanimanjem sledili posameznim poročilom in razpravam. Otvoril ga je predsednik upravnega odbora g. Karel Urbančič in je pozdravil vse navzoče, posebno pa predsednika Saveza g. Miha Štiberja. Imenoval je zapisničarjem g. Beguša in predlagal za overovatelja

zapisnika in obenem za skrutinatorja g. Flegarja in g. Šturma. Predlog je bil soglasno sprejet. Tajnik Beguš je prečital najprej revizijsko poročilo revizorja Saveza nabavljanih zadrug o reviziji zadruge, katero je izvršil v dneh od 29. septembra do 27. oktobra 1924 na zahtevo nekaterih članov, s katero so se obrnili na Savez. Iz poročila je posneti: revizija je bila nenapovedana in je obsegala vse poslovanje in račune od prve revizije, izvršene 9. junija 1923. Izkazani brutto-dobiček je bil doslej precej konstanten in se ne dela v zadruzi s tako velikim dobičkom, kot se splošno računa. V letu 1924 je znašal brutto-dobiček 4.58 %. Polhvalno se omenja poštrenost odbornikov, ki so se odrekli vsakim nagradam, da pripomorejo s tem do čim večjega čistega prebitka. Zahteva ponovno uvedbo kontrolnih računov za poslovanje z blagom, kateri so se vsled raznih težkoč opustili. V ostale daje razna podrobna navodila in naglašja, da se ni ugotovilo nobenih nepravilnosti in priznava dobro upravo. Revizorjevo poročilo je vzel občni zbor z odobravanjem na znanje.

G. Beguš je nato prečital poročilo upravnega odbora o delu za leto 1924. To poročilo, ki je bilo z odobravanjem sprejeto, objavimo posebej. V debati k temu poročilu je kritiziral g. profesor Lovše nedostatke pri shrambi nekaterih predmetov v prodajalni in je grajal, da se ne odpravijo, kljub temu, da je na nje že opozoril poslovodjo. Govoril je še k tej točki g. prof. Kobal in g. Primožič, nakar je predsednik g. Urbančič priznal, da je kritika opravičena in obljubil, da bo skrbel, da se grajani nedostatki odpravijo.

Poročilo nadzornega odbora je podal računski svetnik g. Urbanc. V poročilu navaja, da je imelo nadzorstvo 6 svojih sej, skupnih z upravnim odborom pa 11. Udeleževalo pa se je tudi vseh tedenskih sej upravnega odbora po svojih zastopnikih. Povdarja splošno denarno krizo v preteklem letu, vsled katere je tudi zadruza trpela. Kljub temu pa izkazuje bilanca lep čist prebitok, kakršnega doslej zadruza še ni imela. Za ta uspeh se zahvaljujejo predsedniku, tajniku, nadzorstvu in poslovodji zadruge. Omenja tudi revizijo zadruge po revizorju Saveza g. Ferjančiču in njegovo poročilo, glasom katerega je bilo poslovanje v zadruzi, izvzemši nekaj formalnih pogršk, brezhibno. Ugotavlja, da so se pogrške popravile in da je upravni odbor upošteval nasvete revizorja. Po naročilu nadzornega odbora je izvršil on štiri nenapovedane škontracije blagajne in je dobil vsakokrat blagajniško stanje pravilno. Pregledal je bilanco z vsemi prilogi in fakturami in izjavlja, da je bilanca sestavljena natančno in pravilno. Za sestavo bilance se zahvaljuje knjigovodji g. Vodopivcu. Pregledal je tudi knjige, fakture in priloge in je dobil vse v najlepšem redu. Z ozirom na navedeno je predlagal, da se izreče upravnemu odboru zahvala za uspešno delo. Poročilo se odobri in se predlog brez ugovora sprejme.

Knjigovodja g. Vodopivec je prečital završni račun, račun izgube in dobička, račun bilance in poročilo o kretanju članov in deležev. Poročilo g. Vodopivca se je vzele na znanje in so se bilančni računi odobrili. Na predlog g. Urbanc se je dal upravnemu odboru in na predlog g. Urbančiča nadzornemu odboru absolutorij. Bilančni računi so bili že objavljeni v Našem Glasu, vendar pa je omeniti k poročilu o kretanju članov in deležev, da se je moralo nad 300 članov s koncem leta 1924 črtati kot take in pripisati njihove vplačane obroke na račun deleža rezervnemu fondu, ker niso plačali deleža v roku 1 leta, kakor to predpisuje zakon in zadruga pravila. Ugotovilo se je, da so po večini izmed teh taki, ki so pristopili k zadruzi začetkom leta 1923, to je v času, ko je mogla zadruza nuditi svojim članom po izredno nizki ceni sladkor (sladkorna akcija za državne uslužbenke). Ko je zadruza to svojo akcijo završila in ni mogla več svojim članom postreči s tako ugodnimi cenami sladkorja, so ji postali ti člani nezvesti. — Tako postopanje se samo obsoja.

Čisti letni prebitok v iznosu Din 67.716,39 se je razdelil tako:

30 % za rezervni fond	Din 20.314,92
2 % » dobrodelni fond	» 1.354,32
1 % » pokojninski fond	» 677,16
36½ % za vračilo zadrugnikom	» 24.716,10
30½ % » nagrade upravnemu in nadzornemu odboru	» 20.653,89
Skupaj 100 %	Din 67.716,39

V imenu upravnega odbora je predlagal g. Urbančič izpremembo čl. 13 zadrugnih pravil, ki govori o jamstvu zadrugnikov tako, da bi jamčil vsak član z vsoto vplačanih deležev po Din 100 in še z devetkratnim zneskom vplačanih deležev. G. Prof. Kobal je prosil pojasnila glede jamstva, katero mu je dal g. Urbančič. Nato je predlagal g. ing. Petročnik zvišanje deleža od 100 na 200 Din, jamstvo pa naj bi ostalo, kakor doslej, t. j. za še enkratni znesek vpisanih deležev. K besedi se je oglasil predsednik Saveza g. Stibler, ki je s prepričevalnimi besedami utemeljeval nujno potrebo zvišanja jamstva, da se dvigne kreditna sposobnost zadruge in je priporočal, da sprejme občni zbor predlog upravnega odbora. G. Urbančič je dal predlog upravnega odbora na glasovanje. Sklenilo se je, da se glasuje polmensko. Po glasovanju sta ugotovila skrutinatorja, da je glasovalo izmed 106 navzočih zadrugnikov 61 zadrugnikov za predlog uprav. odbora in le 34 proti. Predlog je bil torej z veliko večino sprejet.

Pri volitvah, ki so bile le dopolnile, sta bila izvoljena v upravni odbor namesto g. Šturma in nadučitelja g. Kobala gg. prof. Tejkal in višji letniški paznik Fr. Tumpej. V nadzorni odbor je bil izvoljen vsled izžrebanja ponovno rač. nadsvetnik g. Oršič, namesto izstopivšega g. Omerzu pa g. ing. Petročnik.

Sledila je še pooblastitev upravnega odbora za zadolžitev zadruge do največ enega milijona dinarjev, nakar je g. Urbančič zaključil občni zbor z zahvalo vsem zadrugnikom za vztrajnost pri občnem zboru in z apelom na vse, da deluje vsak po svoji moči, da bo zadruza čim lepše uspevala in procvitala v korist vsem državnim uslužbencem.

Pravila

„Osrednje zveze javnih nameščencev in upokojujencev za Slovenijo“ v Ljubljani.

§ 13.

Glavni odbor.

1. Glavni odbor se izvoli za enoletno upravno dobo ter sestoji iz:

a) predsednika, b) 5 podpredsednikov, c) glavnega tajnika, d) glavnega blagajnika, e) 5 odbornikov.

2. Predsednika, glavnega tajnika in glavnega blagajnika voli občni zbor.

3. Zbori delegatov uradnikov, zvaničnikov, služiteljev, upokojujencev in krajevnih organizacij imenujejo po enega podpredsednika in enega odbornika. Vsak zbor delegatov voli torej po 2 člana v glavni odbor delegatov.

4. Predsednik zbora delegatov ne more biti hkrati predsednik O. Z.

Da je redno poslovanje mogoče, morajo predsednik, glavni tajnik, glavni blagajnik, eden podpredsednik in eden odbornik stanovati v Ljubljani.

6. Ako se tekom upravne letne dobe izprazni mesto katerega odborovega člana, se ima to mesto izpopolniti na prihodnjem občnem zboru.

§ 14.

Delokrog glavnega odbora.

1. Naloga glavnega odbora je:

a) zastopati Zvezo na znotraj in zunaj po predsedniku oziroma po podpredsedniku;

b) izvrševati vse društvene posle, ki niso pridržani občnemu zboru oziroma glavnemu zboru delegatov, zlasti voditi Zvezino delovanje ter reševati tekoče, nujne, a manj važne posle;

c) sklicovati občne zборе in sestavljati sporede za nje kakor tudi pripravljati predloge, predstavitke, spomenice za seje glavnega zbora delegatov in za občne zборе;

(Dalje prihodnjič.)

Vestnik.

Popravek. Pri referatih s kongresa v prejšnji številki se glasi pravilno: G. Čuković Milan, gimn. ravnatelj iz Sarajeva, in ne tako kot je tiskano.

S kongresa. Gg. tovarišem in vsej javnosti sporočamo, da ni bila na uradniškem kongresu dne 19. in 20. aprila t. l. sklenjena sploh nobena resolucija. Zdi se nam, da shvača Glavna uprava popolnoma pravilno važnost papirnatih resolucij.

Društvo davčnih izvrševalcev ima v nedeljo 7. junija t. l. ob 9. dopoldne v Ljubljani v gostilni »Pri novem svetu« svoj letni občni zbor in se tovariši vabijo k polnoštevilni udeležbi. Vsak naj tudi takoj poravnata zaostalo naročnino po 2 Din od 1. julija 1924, prej pa po 3 Din na mesec, v roke blagajnika Gustava Mlejnika v Škofiji Loki, da se more že pred občnim zborom določiti natančno število društvenih članov. Pridejo na vrsto tudi važni novi predlogi, Naredba, da se izvršilni služitelji pri davčnih uradih prevedejo v skupino zvaničnikov, je uzakonjena v zakonu o dvanajstinah, Ur. l. 39, čl. 50. Za društvo: F. R.

Svarilo. I. I. je vstopil pred 35. leti v državno službo. Služil je že dve leti in napravil tudi strokovni izpit, ko je moral v vojaške, da je odslužil triletni kadroški rok. Ob prevedbi l. 1924 mu je ministrstvo priznalo 34 in pol leta. Ko je doslužil 35 let in še nekaj mesecev za nameček, vložil prošnjo za upokožitev V petih tednih je bil promptno penzioniran s polnimi službenimi leti in 15% doklado. Sedaj pa je dobil potom politične oblasti obvestilo Glavne kontrole, da je le-ta vložila pritožbo na državni svet s sledečo motivacijo: I. I.-u ne bi se smela v smislu 4. odst. paragrafa 137 služ. pragmatike všteti v penzijo vojaška službena doba in bi se tedaj I. I. ne smel upokožiti s polnimi službenimi leti. — Razglablajte dalekosežnost odločitve drž. sveta, ki bo padla za ta konkretni primer. Ne vlagajte prošnje vse dotlej, da bo znan rezultat pritožbe; kajti tudi I. I.-u je dan 15-dnevni rok za oporekanje mišljenja Glavne kontrole pri drž. svetu!

Odmera letnega dopusta drž. uradnikov. — Centralne komisija za izvrševanje uradniškega zakona je izrekla svoje mnenje, da se za službeno dobo, po kateri se določa dolžost letnega dopusta, upošteva samo tista dejanska službena doba, ki služi za podlago pri določevanju stopenj osnovne plače.

Veljavnost izpričeval meščanskih in osnovnih šol. Veliki župan ljubljanske oblasti razglašja z razpisom z dne 4. marca 1925, P. br. 2424 v predmetu sledeče: V smislu odloka ministrstva prosvete O. N. br. 3896 z dne 29. januarja 1925 je do 31. oktobra 1924 dovršena trirazredna meščanska šola kakor tudi osmerazredna osnovna šola v Sloveniji za razvrščanje državnih uradnikov enakopravna dovršeni štirirazredni meščanski šoli. Za štirirazredno meščansko šolo pa velja slejkoprej odlok ministra prosvete O. N. br. 11896 z dne 2. julija 1924, da je v zadevah uradniškega ranga enakoveljavna dovršeni štirirazredni srednji šoli — gimnaziji.

Iz Maribora smo prejeli: V poročilu »Uradniški kongres v Ljubljani«, objavljenem v »Jutru« št. 93 z dne 21. pr. m. je omenjen brzojavni pozdrav »Zveze avtonomnih nameščencev v Mariboru«. Ne nahaja se pa ne v »Jutru«, pa tudi v nobenem drugem ljubljanskem dnevniku brzojavni pozdrav »Zastopstva državnih starih upo-

Originalne (prave) potrebščine za

„Opalograph“

Barvne trakove, ogljen-, indigo, povosčeni papir podloge za stroje, kopirne zvitke, razmnoževalne barve, konceptna držala.

LUD. BARAGA, Ljubljana,
Selenburgova ulica. Selenburgova ulica.

KOLESA
NAJBOLJŠA NUDI
J. GOREC
LJUBLJANA
PALAČA LJ. KRED. BNK

kojencev. Ker prvo imenovane »Zveze« v Mariboru ni, mora biti dotični brzojav identičen z drugoimenovanim »Zastopstvo državnih starih upokojencev«. Da vse naše organizacije in posamni prizadeti ter merodajni faktorji njim namenjeno vsebino brzojava izvedo, prosimo, blagovolite sprejeti to popravo in objaviti vsebino dotičnega brzojava, ki se glasi: »Kongres državnih nameščencev, Ljubljana, Kazina. Obupni stari

upokojenci v Mariboru pozdravljamo današnji kongres v živi veri, da bodo njegovi sklepi in delovanje »Saveza« olajšali našo neznosno budo. Ker vsled različnih zahtev raznih organizacij in posameznikov narodni poslanci in ministri ne vedo jasno, kaj hočemo in ker nam s polovičarskimi regulacijami, kakor s septembersko 1924 ni ugodeno, predlagamo in prosimo, da se do dosege našega cilja vsestransko in vedno zahteva

le popolno izenačenje vseh starih upokojencev z novimi. Zastopstvo starih upokojencev.«

— TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnoveše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana-Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3.

Modna in športna trgovina za dame in gospode

P. Magdič

LJUBLJANA

nasproti glavne pošte.

Telefon int. 438.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem, pisarniškimi in šolskimi potrebščinami

K. Tilla nasl. A. Gruber

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.

Prvovrstno blago in zmerne cene

Pristno svileni kitajski krep

v krasnih barvah po izvanredno nizki ceni

H. KENDA, Ljubljana,
Mestni trg 17.

„Aikadont“

zobna pasta.

Glavna zaloga drogerija.

Anton Kanc, Ljubljana.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

ALBERT VICEL

trgovina mešanega blaga
(steklene, porcelanate, majolične in emajlove posode)

MARIBOR

Glavni trg 5.

Glavni trg 5

Priporoča se
modna trgovina

T. EGER

Ljubljana,

Sv. Petra cesta šte. 2.

Gostilna pri „Sokolu“

Pred škofijo

Pristna dolenska in štajerska vina. Vsak čas gorka in mrzla jedila. — Nizke cene

Specijalna trgovina ščetarskih izdelkov

priporoča tudi svojo veliko izbiro spominskih izdelkov, galanterijo in parfumerijo

M. Mihelič

Ljubljana, Šelenburgova ul.

Najmodernejša kavarna restavracija in bar

„EMONA“

v palači Ljubljanske kreditne banke

LJUBLJANA

DUNAJSKA C.

Za obilen obisk se priporoča restavracija

JAN FIALA.

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata se pri nabavi spomladanskega in letnega blaga. Vedno v zalogi perje in puh od najcenejše do najfinejše vrste.

Na obroke proti garanciji uradov.

Med dobrim najboljše!

PFAFF šivalni stroji

PUCH kolesa

po ugodnih cenah in plačilnih pogojih dobite samo pri

Ljubljana

IGN. VOK

Novo mesto

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE, Ljubljana

Ustanovljeno 1918

družba z o. z.

Ustanovljeno 1918

Centrala:
Emonska c. 8.
313

Brzjavlj: Derenda
Poštni hranilni račun 10.563.
Telefon interurban

Prodajalna:
Erjavčeva c. 2.
249

Lastna novo zgrajena tvornica moške, deške in otroške konfekcije ter vseh vrst uniform. Prodaja svoje lastne izdelke po izredno znižanih cenah tudi na drobno v detajlni prodajalni na Erjavčevi cesti šte. 2, nasproti Dramskega gledališča. — Vsem stalnim državnim nameščencem proti jamstvu tudi na obroke. Oglejte si našo bogato zalogo in prepričajte se o brezhibni izdelavi in nizkih cenah.

Pred nakupom pomladanskega in letnega blaga oglejte si mojo krasno zalogo najnovejšega damskega in moškega blaga za obleke. **Samo češki in angleški izdelki.** Ker so cene znatno padle, Vas lahko z dobrim blagom poceni postrežem. Se priporoča

JANKO ČEŠNIK

LJUBLJANA, Lingarjeva ulica.

Proti jamstvu prodajam na obroke po navadni ceni!

POZORI

POZORI

Priporoča se modna trgovina

A. Šinković nasl. K. Soss

LJUBLJANA, Mestni trg 19.

J. Trpin

najcenejša manufaktura

Maribor

Glavni trg 17.

Perje in puh

C. J. HAMANN

Ljubljana, Mestni trg 8.

Priporoča se

I. Korenčan

trgovina pletenin, norimberškega in galanterijskega blaga na veliko in malo.

Velika zaloga volne za pletenje jumperjev, nogavice itd.

Cene nizke — postrežba točna.

Ljubljana, Mestni trg 20.

Najboljši
šivalni stroj je edino le

Josipa Petelinca

znamka

Gritzner in Adler

za rodbino, obrt in industrijo

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brez p. a. cen. Vseletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Na obroke.

manufakturo in konfekcijo perilo etc., obleke po mer za gospode in dame iz lastne prvovrstne krojačnice, dobite proti ugodnemu odplačevanju na obroke edino le pri trdkih

Davorin JOHAN in drugovi

družba z o. z.

MARIBOR, pisarna: Gregorčičeva ul. 1

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

Najcenejši nakup banaške moke, sladkorja, kave, olja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, južnega sadja, dišav ter vseh vrst specerijskega in kolonijalnega blaga.

Vedno najnižje cene!